

RAZKOL MED ROOSEVELTOM IN ORGAN. DELAVSTVOM

PREDSEDNIK PRAVI, DA JE KOMISIJA ZA AVTNO INDUSTRIJO EDINOLE NJEMU PODREJENA

Predsednik Roosevelt ne trpi nobenega vmešavanja od zunaj. — Pravnemu zastopniku Ameriške Delavske Federacije je precej ostro odgovoril. Zavzel se je za Richberga, ki je bil izpostavljen ostrim napadom delavskih voditeljev. — Roosevelt bo zmanjšana oblast.

WASHINGTON, D. C., 5. februarja. — Spor med Rooseveltovo administracijo in Ameriško Delavsko Federacijo se je znatno poostiril. Danes so bila objavljena pisma, ki sta jih pisala predsedniku pravni zastopnik Federacije Carlton Ogburn in William Green, njen predsednik. Objavljen je bil tudi Rooseveltov odgovor na pisma.

Ogburn je zahteval od predsednika, naj odpravi NRA razsodiščno komisijo. Slično zahtevo je poslal pred par dnevi tudi administraciji NRA.

Nadalje je zahteval Ogburn, naj se proglasi za neveljavne vse volitve v upravne svete, ki so se vršile na temelju industrijalne postave v avtni industriji.

William Green je zahteval od predsednika, naj temeljito izpremeni pravilnik za avtno industrijo, ki je bil pred par dnevi podpisan in uveljavljen v odstotnosti zastopnikov organiziranega delavstva.

Delavski voditelji očitajo Avtomobile L a b o r Board-u, da se volitve v upravne svete niso pravilno vršile in da organizirano delavstvo ni prišlo do besede.

V Rooseveltovem odgovoru je rečeno, da je Avtomobile Labor Board odgovoren le njemu ter da ne trpi v tem oziru nobenega vmešavanja od zunaj.

Nadalje se je predsednik zavzel za Donalda Richberga, katerega je premogarski voditelj Lewis očital izdajstvo.

Preteči razkol med organiziranim delavstvom in predsednikom Rooseveltom je nekoliko omilila izjava Williama Greena, kateri je rekel, da ima delavstvo v predsedniku zaupanje, obžaluje pa, ker jih je med predsednikovimi svetovalci dosti, ki delavstvu niso naklonjeni.

WASHINGTON, D. C., 5. februarja. — Voditelji ameriških organiziranih delavcev so danes prvič v zgodovini resno razpravljali o načrtih glede ustanovitve splošne delavske stranke.

William Green, predsednik Federacije, je rekel: — Dosedaj se nam je posrečilo napredovati brez neodvisne politične akcije. Ako pa pride Ameriška Delavska Federacija do zaključka, da se bodo delavcem sedaj, razmere v političnem, socialnem in gospodarskem oziru izboljšale, se bomo pogumno lotili ustanovitve neodvisne politične stranke.

Glede predsednikovega svetovalca Donalda R. Richberga je dejal Green: —

— Čimprej Richberg resignira, tembolje zanj in za nas. Nam je vseeno, če resignira pod ognjem ali v ognju. Delavstvo se bo zelo oddahnilo, ko ga ne bo več.

WASHINGTON, D. C., 5. februarja. — Ako bodo demokrati člani senatnega proračunskega odbora prodrli s svojo voljo, bosta črtani dve važni točki v predlogi, ki določa za dobavo dela nezaposlenim nad štiri milijarde dolarjev. Predsedniku hočejo zmanjšati oblast, da bi s tem denarjem svojevoljno razpolagali.

Demokratom, ki skušajo prodreti s svojo zahtevo, se bodo pridružili tudi republikanski člani odbora.

Senatorjem gre predvsem zato, da bi bila ta ogromna vsota zares porabljena edinole za nabavo dela.

Na tajni konferenci članov demokratskega od-

Nemčija proučuje londonsko pogodbo

PRİČE SE BOJE USTRAHOVANJA

Pet pozvanih prič ni prišlo na sodišče. — Letestev je zdržala samo 180 funtov teže.

Flemington, N. J., 5. feb. — Navzlic sodniškemu pozivu ni prišlo na sodišče pet prič, ki bi imele izpovedati v Hauptmannov prilog. Vsled tega je sodnik Trenchard prenehal z obravnavo pol ure prej, kot navadno.

Kot dokaz, da je bila policija države New Jersey površna v svoji preiskavi, je zagovorništvu poklicalo kot prič po veljnika državne policije colonela H. Normana Schwarzkopfa, ki je izpovedal, da je policija delala poskuse z lestvo, ki je bila narejena natančno po vzorcu lestve, katero je rabil odvajalec, ter je dognal, da lestev ne prenese večje teže kot 180 funtov.

Vsled tega trdi zagovorništvu, da Hauptmann ni mogel odvesti otroka, ker je ob istem času tehtal 180 funtov in lestev ne bo prenesla še dodatne teže otroka, ki je tehtal približno 30 funtov. Državni pravdnik pa nasprotno trdi, da je Hauptmann tehtal od 170 do 175 funtov in da ga je lestev zdržala, ko je šel po njej navzgor, ko pa je nesel, otroka navzdol, se je je klin zlomil. Pri tem je R. Hauptmann padel z otrokom in si poškodoval nogo, da je še nekaj tednov zatem šepal, otrok pa je bil ubit.

Schwarzkopf je tudi priznal, da je bilo na lestvi, ki je bila najdena naslonjena na Lindberghovo hišo, več odtisov rok, toda na nji ni bilo odtisov Hauptmannovih prstov.

Englewood, N. J., 5. feb. — V ponedeljek je bil Lindberghov rojstni dan. Bil je star 33 let. Pri vsem tem pa je bil navzoč pri sodniški obravnavi, kakor vsak dan, odkar se je obravnava pričela 2. januarja.

Po zaključku obravnav se je odpeljal na dom matere svoje žene Mrs. Morrow, katere željo pričakuje prilike, da bo mogla kot priča očistiti vsake sumnje svojo bivšo služkinjo Violet Sharpe, ki se je zastrupila, ko je dobila četrto povabilo na zasliševanje.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

bora je bil zavržen predlog senatorja McCorrana iz Nevade, naj bodo delavci, zaposleni pri vladnih gradnjah, tako plačani kot drugi delavci v dotičnih krajih.

Vlada ni o tem še ničesar odločila, toda zdi se, da bodo delavci dobivali po petdeset dolarjev na mesec.

NEMIRI V FRANCIJI

Radikalci stavijo izzivajoče pogoje Flandinu. Mnogo je bilo ranjenih. Radikalci so si v laseh.

Pariz, Francija, 5. februarja. — Napetost med desničarskimi in levičarskimi radikalci v Franciji narašča. Položaj je bil še poostren vsled stavke jeklarskih delavcev v severni Franciji in vsled nemirov, do katerih je dovela stavka.

Komaj je ministrski predsednik Flandin stopil iz vlaka, s katerim se je pripeljal iz Londona, ko se je pri njem zglasila deputacija desničarsko radikalne zveze "žrtev 6. februarja", da mu predloži "mirovne pogoje". "Mir" se nanaša na vladno prepoved demonstracij 6. februarja, ob letnici krvavih spopadov v Parizu.

Radikalci desnice zahtevajo od Flandina, da jim dovoli, da bo mesto demonstracij maša zadušnica za padle žrtve v katedrali Notre Dame, da je dovoljeno položiti vence na vodnjak na trgu de la Concorde in da smejo zvečer 6. februarja korakati na grob nepoznanega vojaka.

Flandin delegaciji ni odgovoril, temveč je rekel, da bo zahteve predložil kabinetu. Nacionalistom je že prej povedal, da je pripravljen poudariti na trg de la Concorde, bo teba, tudi 50,000 vojakov, da preprečijo demonstracije.

Jeklarski delavci so zastavili, ker jim je bila plača znižana za 10 odstotkov ter so pretepli več stavkokazov. Pri tem so igrali velike vloge palice in noži.

V Trith-Saint-Leger je bilo pri spopadu med delavci in orožniki na konjih ranjenih 20 delavcev in dva orožnika. Stavkarji bi bili orožnike premagali, ako ne bi v zadnjem trenutku dobili ojačenja.

V Louvroil so orožniki na konjih navalili na delavce in jih 8 ranili. V Sous-Les-Bois so se orožniki spopadli s 150 stavkarji in dva delavca sta bila ranjena.

GENERAL SMUTS NEVARNO BOLAN

Capetown, Južna Afrika, 5. februarja. — Gen. Jan Christian Smuts, ki je star 65 let, mora na nasvet zdravnikov ostati v postelji. Značaja bolezni zdravniki ne morejo dognati.

OČITANJE SEN. BORAH JE PRETIRANO

Mehiški poslanik odločno zavrača Borahove trditve. — Senator Borah je slabo informiran.

Washington, D. C., 5. febr. Mehiški poslanik je objavil izjavo, v kateri odločno zanika vse podatke, s katerimi hoče senator Borah prihodnje dni v senatni zbornici utemeljevati svojo resolucijo, v kateri bo predlagal, da senatni odbor za zunanje zadeve preišče kulturni boj v Mehiki.

Poslanik odločno zanika, da bi ameriški podaniki v Mehiki bili izpostavljeni kakemu nasilju in da jim vlada ni zaplenila njihovih premoženj.

Ravno tako tudi zavrača Borahovo trditev, da je na tisoče Mehikancev vsled verskega preganjanja pobegnilo čez mejo v Združene države, kjer so postali breme javne podpore.

Poslanik pa Borahu ne odreka dobre volje, ker se je do sedaj še vedno pokazal prijatelj Mehike, povdarja pa, da o celi zadevi ni dobro poučen.

V kongresnih krogih se zagotavlja, da zbornica ne bo vpoštevala nikake zahteve, da bi Združene države skušale posredovati v Mehiki zaradi verskega preganjanja.

KRIZA MED VATIKANOM IN NEMČIJO

Vatikan, 4. februarja. — Ker je saarski plebiscit vrnil deželo Nemčiji, so vatičanski krogi mnenja, da so prišli odnosi med Vatikanom in Nemčijo na razpotje: ali se bodo izboljšali, ali pa bodo popolnoma prekinjeni.

Vatikan upa na sporazum in da bodo določbe konkordata iz leta 1933 izpolnjene. Katoliška večina Saara je skoro soglasno glasovala za Nemčijo. Vsled tega upajo vatičanski krogi, da bo Hitler od sedaj naprej bolj naklonjen Vatikanu. Ravno tako tudi pričakujejo vatičanski krogi, da bo Hitler poslal svoje zastopnike, da izgladijo napeti položaj.

ANGLIJA ZA ZRAČNO BRODOVJE

London, Anglija, 4. januarja. — Zrakoplovni minister lord Londonderry bo še ta teden zahteval, da zgradi Anglija močno zračno brodogradnjo. Od parlamenta bo zahteval 500,000 funtov šterlingov za zgradbo novih aeroplanov, ki bodo mogli leteti 300 milj na uro. Zgrajenih bo več letališč in obrežna obramba bo povečana.

Advertise in
"Glas Naroda"

EVROPSKI MIR JE ZAENKRAT ODVIŠEN SAMO OD HITLERJA

BERLIN, NeNemčija, 5. februarja. — Nemčija je obljubila Angliji in Franciji, da bo resno in v duhu dobre volje proučevala predlog za pomirje Evrope. S tem je Adolf Hitler kot državnik prevzel najtežjo nalogo.

Vendar pa je Hitler že uradno naznanil, da pogojev ne bo sprejel, kakršni so, vsled česar so angleški in francoski državniki v dvomu, ali se bo Nemčija hotela o tem pogajati s svojimi bivšimi sovražniki.

Hitlerju sta izročila vsebino londonskega sporazuma angleški in francoski poslanik. Hitler je izrazil svoje zadovoljstvo nad tem, da je povabil sestavljen v prijaznih besedah in ne zapovedujoče. Nemčija je zadovoljna z angleško-francoskim sporazumom ter je pripravljena z obema državama se pogajati za omejitev oborožitve, da se s tem prepreči tekovanje v oboroževanju. Ravno tako pa je Nemčija tudi zadovoljna, ker je povabljen, da stopi v skupno pogodbo glede zračne sile, ker ji Anglija in Francija priznava da ima dovolj močno zračno silo, tako da je vredna, da stopi v to pogodbo.

Casopisje obširno razpravlja o londonskem sporazumu in "Diplomatische Politische Korrespondenz" piše:

"Najboljše, kar moremo reči o tem sporazumu, je to, da ni naperjen proti nam kot je rimski pakt".

Nek vodilni uradnik zunanje urada je rekel:

"Nobenega govora ni, da se bo Nemčija vrnila v Ligo narodov, dokler nismo prepričani, da nam je v vsakem oziru podeljena enakost".

PREBIVALSTVO ZDR. DRŽAV

Washington, D. C., 5. feb. Po podatkih za census je prebivalstvo Združenih držav od 1. 1930 narastlo za 20,000,000. Po zadnjem censusu šteje prebivalstvo Združenih držav 141,574,000 duš.

To je bilo naznanjeno, ko je državni departament naprosil kongres, da dovoli naknadni prispevek \$1127 za članarino Združenih držav pri panameriški uniji. Vsaka država, ki je članica te unije, plača za članarino \$1.20 za vsak tisoč svojega prebivalstva.

VOLILNA PRAVICA ZA TURKINJE

Istanbul, Turčija, 4. febr. — Prvič v zgodovini bodo Turkinje pri splošnih volitvah volile prihodnji petek.

Splošno novdušenje za žensko volilno pravico v Turčiji ne prevladuje kot v drugih deželah, ker je na Turškem samo ena politična stranka. Izmed 399 poslancev, ki bo-

SNEŽNI VIHARJI V CEN. EVROPI

Po lepem vremenu je zapadlo mnogo snega. — Železniški promet oviran.

Dunaj, Avstrija, 5. februarja. — Veliki snežni viharji, ki so po nenavadno milem vremenu nepričakovani prišli nad Avstrijo in sosednje dežele, so povzročili veliko škodo in v gorah zahtevali tudi človeške žrtve. Na Dunaju so se ustavile vse ure v stolpih, ker je bil sneg na kazalcih pretežek, da bi se mogli vrteti. 10,000 delavcev je čistilo ulice snega.

V Planerhuetten v Gorenji Avstriji je snežni plaz zajel 40 ljudi na skijih, med njimi 20 vojakov, ki se nahajajo na vajah. Dva častnika sta na skijih z veliko težavo prišla v vas pod goro in sta naznanila, da so vsi na varnem in da imajo dovolj živil. Proti večeru sta se častnika vrnila ter sta naslednji dan celo družbo varno vodila v vas.

Blizu Bad Toelz je vihar podrl planinsko koč. Osem planincev je prilezlo izpod razvalin v samih srajah. Dva med njimi sta zmrznila, ostali pa so bili prepeljani z ozeblinami v bolnišnico.

Blizu Gradca je snežni plaz odnesel nekega železničarja, ki je pri tem našel smrt. Na gori Turnitz si je dijak Fr. Huettner pri padcu zlomil obe nogi in je ponoči zmrznil.

Snežni plazovi so na več mestih zasuli železniške proge. Vlak, s katerim se pelje angleški prestolonaslednik v Kuetzbuechel, kjer namerava ostati dva tedna, bo moral biti v Buchsu obrnjen na drugo progo, ker je proga čez Alberg zasuta z gorskimi plazovi. Blizu Solnograda je gorski plaz v gorah zakopal dve kmetijski hiši s celo družino in živino.

Kmetje iz doline skušajo napraviti do njih gaz, da jih rešijo.

Tudi po sosednjih deželah je zapadlo mnogo snega. V Krkonosih na Čehoslovaškem je zmrznilo mnogo ljudi.

do izvoljeni, bo 16 neodvisnih, med njimi bo en Grk, en Armejec in en Žid. Ti bodo izvoljeni kot zastopniki svojih manjšin, toda kot lojalni turški podaniki.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto valja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Manado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inosemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3873

ZNAČILNI PROTESTI

Med zastopniki demokratske stranke v Washingtonu je začelo vreti. Narodni predstavniki v poslanski zbornici so se začeli puntati. Skoro sleherni dan se pojavljajo novi protesti.

Pripomniti je pa treba, da ogorčenje ni naperjeno proti administraciji oziroma proti predsedniku Rooseveltu. Z administracijo in s predsednikom so demokratje še precej zadovoljni.

Protesti imajo globlje vzroke. Izvirajo namreč iz želodca.

Nedavno se je vršilo važno posvetovanje nekaterih demokratskih voditeljev. Ukrepani so, kako bi se dalo uspešno nastopiti proti draginji.

Ne sicer proti draginji, vsled katere trpi pretežna večina ameriškega naroda, pač pa proti draginji v zbornični restavraciji, kjer stane čaša kave deset centov, košček paja pa petnajst.

To se seveda zdi ljudskim zastopnikom dosti preveč. Za čašo kave so pripravljeni plačati le pet centov, za kos paja pa deset.

To pa ni edini protest. Poslanci so ljubosumni na senatorje.

Vsak senator dobi v svojo pisarno toliko mineralne vode, kolikor je more popiti, dočim se morajo kongresniki zadovoljiti z navadno vodo.

Vsak senator si lahko privoščiti pet pisarjev, da opravijo njegovo korespondenco z volivci, kongresnik je pa upravičen le do dveh.

Razmerje potemtakem nikakor ni pravilno ter daje povod razrednemu sovraštvu.

Nadalje se pritožujejo kongresniki, da njihovi usmje-ni stoli niso dovolj mehko tapacirani, in ker ne morejo na njih udobno sedeti, jim ni mogoče s pridom zasledovati razvoj v zbornici.

Stoli v senatu so dosti bolj komodni.

Ta zadnja pritožba se nam zdi upravičena. Sedeži v senatu morajo biti bolj udobni nego v poslanski zbornici, kajti pomisliti je treba, da je poslanec izvoljen le za dve leti, senator pa za dolgih šest.

POSLEDICE MILOŠČINE

Vse kaže, da bo predloga glede štirih milijard dolarjev, ki bodo namenjene za klobavo dela nezaposlenim, tako prirojena, da ne bo niti najmanjši del te vsote določen za plačevanje miloščine.

Zakonodajci se namreč predobro zavedajo nevarnosti, ki so v zvezi z takozvanim "dole sistemom".

Posebno značilen primer se je pripetil pred kratkim v New Yorku.

Ko je zapadel visok sneg, je potrebovala mestna uprava trideset tisoč delavcev, ki bi ga odmetavali in odvažali.

Prejšnja leta, ko nezaposleni niso dobivali reliefa, se jih je v to svrhu takoj prvi dan ponudilo več ko preveč. Dnevna plača je znašala štiri dolarje.

Letos so jih pa le s težavo dobili potrebno število.

Marsikateri nezaposleni si je mislil: — Čemu bi hodil zmrzovat v sneg, ko mi vendar mesto plačuje podporo, da lahko na gorkem sedim.

HUDA VROČINA V JUŽNI AMERIKI

Buenos Aires, Argentina, 4. februarja. — Južni del južno-ameriškega kontinenta trpi pod veliko vročino. Iz vseh krajev prihajajo poročila o rekordni vročini.

V Montevideo je kazal toplotmer 102 stopinj Fahrenheit v senci, 111 pa na soncu. V Cordobi je bilo v senci 109 stopinj, v Mar del Plata pa 104. Vse prebivalstvo trpi pod veliko sopolarico.

Dopisi.

New York City, N. Y.

Cenjenim rojakom v New Yorku in okolici se naznanja, da priredi Slovensko Delavsko Podporno Društvo, Inc., svojo letno veselico v soboto, dne 9. februarja 1935 v Slovenian American Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Odbor bo gledal, da bo vse v najboljšem redu.

Torej, rojaki in rojakinje, ako se hočete par ur dobro zabavati, pridite v soboto v Slovenski Dom v Brooklyn, N. Y.

Odbor.

Canton, Ohio.

Želim, da bi odstopili malo prostora v listu Glas Naroda. Pošiljam vam naročnino \$6.00. Vaš list mi zelo ugaja, posebno Peter Zgaga kakšno lepo pogruntano.

Tukaj je precej veliko mesto, a nas je malo Slovencev, in tudi malo dopisov se čita iz te nasebine.

Zima je še precej huda, a snega ni dosti. Kar je Slovencev, skoraj vsi delamo v železnih tovarnah, katere dobro obratujejo že tri mesece. Čuje se, da bodo še naprej, ker imajo dosti naročil za nove avtomobile.

Veseli ni dosti med Slovenci. Imamo sicer dve društvi, ki pa priredijo le po eno veselico in en piknik na leto.

Zato smo se mi oddolili, da bomo napravili malo zabave. Krstili bomo namreč našo hčerko dne 24. februarja. Vabim vse prijatelje kar vas je v bližini, da nas bi posetili. Naročili smo izvrsten orkester, kateri nam bo zaigral par veselih poskočnic. Ne pozabite priti.

Pozdrav vsem prijateljem in znancem širom Amerike.

Elizabeth Jagodnik.

Salt Lake City, Utah.

Tukaj vam pošljem ček za \$6.00 za obnovev naročnine. Malo sem zaostala, pa prosim, da mi oprostite. Vzrok je, ker je bila letina slaba. Če se kaj proda, je težko denar dobiti.

V listu Glas Naroda rada čitam lepe romane in dopise. Pečlarji se pritožujejo, kako jim je hudo in kako se nekaterim dobro godi ter kako znajo dobro gospodinjiti. Jaz bi takšno gospodinjico rada dobila, ker mene ne veseli pri peči, pač sem pa rada na nji. No, navsezadnje moram biti povsod.

Dragi Peter, ti pa dobro ženski spol obiraš. Le po njih, saj mene se to nič ne prime in menda tudi njih ne. Malo nos obrnejo po strani, pa je.

Tukaj v Utah imamo prav milo zimo. Po hribih je precej snega, po nižinah pa nič.

Delavske razmere so še pod ničlo. Delo dobe bolj stari delavci. Največ jih živi od reliefa in med nimi je dosti takšnih, ki ne potrebujejo podpore.

Pozdrav!

Mary Domishel.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

USODEPOLNA PODOBNOST

Hudo je, če je človek po obrazu podoben Johnu Rockefellerju, ne da bi mu bil podobni tudi po bogastvu. V Chicagi živi William Rolle, ki je po obrazu in postavi prav tak, kakor stari Rockefeller. Milijarder je sicer celih 23 let starejši ko Rolle, ki bo sedaj šele okrog 69 let star. Toda Rockefeller je vključ s svojim 9 krizem vsaj toliko svez kot 70-letni Rolle. Rockefeller si namreč s športom in telovadbo daljša življenje. Rolle pa prebiva v skromnem stanovanju čikaške stanovanske kasarne ter je vse svoje življenje hudo garal, da sedaj uživa skromno pokojnino. Rockefeller do lani sploh slutil ni, da ima v Chicagi kakkega "dvojnika". Tudi javnost ni poznala Rolleja. Le njegovi ožji znanci so se šaliili z njim, češ, da je drugi Rockefeller.

Včasih je Rolle šel v kako gledališče ali kino. Ljudje, ki so ga videli in v njem takoj spoznali Rockefellerja, so se ču dili, kako varčen je milijarder Rockefeller, ki kupuje le najcenejše sedeže. Končno je Rockefeller zaslovel kot najbolj varčen mož na svetu. Dne 20. julija lanskega leta pa se Rolle zvečer vračal iz svojega kluba, kamor je zahajal. Na samem sta ga čakala zakrinkana moža, ga zgrabila in s silo potisnila v pripravljen avto. Preden je Rolle mogel zaklicati na pomoč, je avto že z neznan- sko naglicjo oddirjal.

Roparja sta ga peljala kakih 35 milj iz Chicage ter ga v samotni hišici zaprla v podstrešno sobo. Zastoj jima je Rolle zatrjeval, da oni ni Rockefeller, ampak le upokojeni knjigovodja izvozne trgov. Družbe. Ona dva sta bila trdno prepričana, da imata v rokah milijarderja Rockefellerja, kateri si je privoščil zabavo, da se kot navaden zemljan spreha- ja med navadnimi ljudmi po vzgledu Haruna al Rašida. Zločinca sta Rockefellerjevi rodovini pisala po odkupnino za Rockefellerja, če ga hočejo še kdaj živga videti. Minilo je 8 dni, a Rockefellerjevi se za pismo niti zmenili niso, kar je oba roparja nekoliko zbe- galo. Ampak udala se pa le še nista. Končno sta iz časopisov zvedela, da se stari Rockefeller na svoji ladji vozi daleč po južnih morjih. Sedaj sta oba roparja ubogega Rolleja zopet pobasala v avto in ga odpeljala. Kakih 7 milj pred prvimi čikaškimi predmestnimi hiša- mi sta Rolleja vrgla iz avto- mobilu in odrzela. Rolle se je pobral in peš romal v mesto. Policija je roparje zama iskala. Sedaj šele je stari Rockefeller zvedel za svojega "dvoj- nika". Po svojem tajniku je Rolleja prošil za njegovo foto- grafijo. Ko se je prepričal, da mu je Rolle res na las podoben, mu je poslal prijazen pi- semce, zraven pa dragocen pri- stan za spomin. Kakih papirjev v obliki dolarskih bankovcev Rockefeller, žal, ni priložil.

V najbolj razkošnih sobanah elegantnega hotela v Parizu se je nastanil imeniten gost v spremstvu dveh tajnikov in strežnice. Kmalu se je po ho- telu razvedelo, da stari gospod ni nihče drugi kot petrolejski magnat stari John Rockefeller, ki je incognito prišel v Pariz. Imenitni tujec je prišel nekoč celo v predvežje hotela, kjer je vzbudil splošno pozornost. Vsi so v njem takoj spoznali glasovitega petrolejskega ma- gnata. Da bi se mož izognil zija- lom, poslej ni več prihajal iz svojih soban. Pač pa sta šte- vilne obiske sprejemala njego- va tajnika. Mimogrede se je tudi razvedelo, da je Rockefeller v Parizu pri draguljarjih nakupil veliko dragocenosti.

36 ur po svojem prihodu iz Amerike je sloveči gost s svo- jo strežnico in tajnikoma izgi- nil iz hotela. Pri odhodu je po- zabil plačati celo hotelski rač- un. Kmalu potem se je tudi razvedelo, da je Rockefeller nakupljene dragocenosti pla- čal s čeki, ki pa niso bili prist- ni.

Pariska policija je sedaj 8 dni iskala sleparskega "Ro- ckefellerja" po vseh pariških kotih in krajih. Končno so brezlično poklicali na pomoč ameriško policijo. V Chicagi je policija takoj vedela, pri čem je: Slepjar je Rolle, ki je Ro- ckefellerju tako podoben. Ta- koj so aretirali Rolleja, ki je zaman zatrjeval, da je nedol- žen. Šele čez dva dni je siro- mak mogel policiji natančno dokazati, da še nikdar ni bil v Evropi in da sploh še nikoli v življenju ni zapustil Amerike. Medtem je pariška policija prišla pravega sleparja.

VEGETARIJNCI PROTI RADIU

Angl. vegetarijansko dru- štvo vodi srdito kampanjo pro- ti londonskemu radiu BBC za- radi pesmice, ki jo je v otroški uri oddajala lani 7. novembra londonska radio postaja. Gre za nedolžne stihle naslednje vse- bine: Mala Marie je imela ja- guje, ki ga je mesar nekega dne odgnal in zaklal. Njena mati je kupila kos tega jagnjeta in ga spekla, da je imela hčerka drugi dan košček pečenke za malico v šoli. In ta pesmica je razburila člane vegetarijan- skega društva tako, da so ra- diopostajo obdolžili, da zastru- pja mlade duše, ker jih učí so- vražiti živali in jih zapeljuje, da jedo meso, čeprav je zelo škodljivo zdravju razvijajoče- ga se organizma.

Vegetaranci so tudi ogorče- ni nad trditvijo predavatelja, da zmerno uživanje mesa kori- sti človeškemu organizmu. Ve- getarijanci so zagrozili radio- postaji, da bodo vsi člani dru- štva odpovedali radio in bojkotirali družbo, ki zastruplja o- troke s takimi pesmimi.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM
NAKRATKO N A DOPISNICI
SPOROČE SLOVENSKE NOVI-
CE IZ NASELBINE.

— Anton Urbančič iz Mid- way, Pa., je dobil žalostno vest, da mu je v starem kraju umrl stric Janez Urbančič, do- ma na Kalu pri Št. Petru na Krasu. Bil je več let v Ame- riki v Coloradu in nekaj časa v Clevelandu. Zapušča več so- rodnikov.

— Na Elly, Minn. je umrla dne 1. februarja po kratki bo- lezni Mary Glach, rojena De- beve. Zapušča soproga, tri majhne otročice, mater ter več bratov in sester.

KRIMINALNA STATISTIKA V BEOGRADU

je izkazala v lanskem letu 13 umorov in ubojev, 3 primere razbojništva, 75 samomorov in 22 na ulici zapuščenih novoro- jenčkov poleg velikega števila raznih drugih zločinov in pre- stopkov. Ta črna statistika, o kateri obširno poro-ajo beo- grajski listi, pa ima vendarle to dobro stran, da beleži tri primere umorov manj, kakor jih je bilo leta 1933, in to, a je bil med umori in uboji le eden izvršen iz koristljubja. V splošnem pa je imela polici- ja mnogo dela, ker izkazuje v svoji statistiki 7400 zadev več kakor v letu 1933.

MALARIJA NA CEJLONU

Po mestih in vaseh zapadne- ga Ceylona divja že več ted- nov huda malarija, ki je zahteva samo v petih zadnjih dneh 82 smrtnih žrtev. Mnogo zdravnikov in številne vojaške čete so si zaman prizadevale, da bi kugo zajezile. Posebno težko je bilo delo v vaseh do- mačinov, kjer je neredko vsak prebivalec okužen z nevarno boleznijo.

Sedaj je kolonialna vlada pozvala zdravnike in študente medicine v Sprednji Indiji na pomoč ter je naročila velike množine kinina iz Kitajske, Janonske in angleških kolonij na Daljnem vzhodu. Uporabi- la bo letala, da bodo zadostne količine tega zaščitnega in zdravilnega sredstva čim pre- je na mestu. Iz glavnega me- sta Kolomba se odpravljajo motorizirane sanitetne kolone v notranjost dežele, kjer je bolnih najmanj pol milijona ljudi. Posebno med otroci so žrtve številne.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zaneslji- vo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 190	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 44.60	Lir 500
\$ 12.—	Din. 500	\$ 88.20	Lir 1000
\$ 23.85	Din. 1000	\$ 176.—	Lir 2000
\$ 47.50	Din. 2000	\$ 263.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, boditi v dinarjih ali lirah dovoljumo še boje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.— " "	\$ 10.85
\$ 15.— " "	\$ 16.—
\$ 20.— " "	\$ 21.—
\$ 30.— " "	\$ 31.25
\$ 40.— " "	\$ 41.50
\$ 50.— " "	\$ 51.50

Prjemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Po dolgem času se je zopet oglasila ena, ki se strinja z me- noj.

Iz države Utah mi piše. To- rej iz države, kjer je bilo véasi mnogoženstvo vdomačeno.

Dopisnica si je najbrž misli- la: Le po njih, Zgaga. Tista, ki ni z enim zadovoljna, ne zaslu- ži drugega.

*

Iz gorenjega dela newyorške države mi poročajo, da imajo s snegom velike težave. Ponekod so po šest čevljev visoki za- meti.

Z avtomobilom se nikamor ne pride. Treba je pač konje zapreči ali pa ostati doma za pečjo.

Littlefallškega Matijo bi res rad videl furati. Povedali so mi da mu gre furež dobro spod rok.

Ko zarezetajto njegovi ko- njčki visoko na severni strani mesta, se zdrami marsikak- šna kobilica na Žiberšah, hre- penoče zazija in žalostno vzdih- ne.

*

Nekatere naše rojakinje so pa res uljudne, prijazne in ga- lantne.

Včeraj sem omenil, da se je neki lepotic tako mudilo, da je prišla kar v sami spodnji obleki slannike šivat.

Danes pa že dobim poročilo: — Zgaga, če te tako skrbi in tako zanima, bom pa prihod- njic v samih hlačah prišla. No, ali imaš kaj zoper to?

Nak, ravno naprotno. Še ce- lo veselilo me bo. Toda pri tem naj pa ostane, ker sem odločen nasprotnik vsake redukcije.

*

Ne vem kako je drugod, to- da sloven. društva v Greater New Yorku imajo navado pri- rejati svoje zabave v nedeljo zvečer.

Proti tej navadi oziroma razvadi se borim že dolga le- ta, toda moj glas je povečini ostal le glas upjočega v pu- ščavi.

Po mojem mnenju ni bolj nerodnega časa kot je nedelj- ski večer.

Nekaterim mogoče ugaja, meni pa odločno ne in sicer za- radi ponedeljka, ki je nedelji koj za petami. In čim prijet- neja je zabava, tem bližje je ponedeljek.

Sedim v veseli družbi in ko je zabava na višku, me zaskri- bi: — Koliko je ura? — Pol- dvanajstih. — Tedaj kane v zvrhano kupo veselja pridruže- na kletvica in vse skupaj skali.

Treba se je podati na dolgo pot. Domov pridem v ponedel- ljek in v ponedeljek zjutraj je treba pljuniti v roke ter priče- ti, kjer se je v soboto opoldne nehalo.

Sobotni večeri so za tako reč dosti bolj priporočljivi.

Če je res lepo in prijetno, pozabi človek na čas in dolž- nost. Vsaka skrb je sproti po- plaknjena z mislijo: — Oh, saj bo jutri nedelja. Bomo pa ju- tri magari deset ur spali in bo do nesrečnega ponedeljka še vedno dovolj časa za pogovor, kako je bilo in kako bo.

Slovensko Delavsko Podpor- no Društvo je v tem pogledu ubralo edino pravo pot ter bo priredilo svojo veliko zabavo v soboto 9. februarja zvečer v Slovenskem Domu v Brook- lynu.

To bo nekakšna gala-pri- reditv letošnje zimske sezone v tukajšnji slovenski naselbini.

Odborniki vam jamčijo, da vam bo sobotni večer ostal še dolgo v prijetnem spominu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA HERFORT:

NOV REKORD

V pozni jeseni, ko že mrzav pritiska, se unaknejo ljubki stanovalec bječa v toplejše kraje, posebno liske gredo v velikih jatah zimovat v južnejše pokrajine, vendar ne gredo daleč. Veliko jih ostane v Dalmaciji in na toplih obalah jezer ob Sredozemskem morju. Ko potrka pomlad prav rahlo na prsi matere zemlje, se vrnejo spet v stara selišča. Tedaj si tudi tukalnice zvijejo lepa košaricam podobna, globoka gnezda, v katera znese samica 9—12 rumenorjavih, gosto rjavopikastih jajec. Ljubki drobni piški, ki se izvale, kot pri vseh kokoših 21. dan, so popolnoma črni in gredo takoj za materjo. Dober mesec kasneje se pripravi mati na drugo gnezdo, ki ima običajno manj jajec kot prvo. Druge piške vodijo stari in otroci iz prvega gnezda skupno na pašo. Vsa družinica, stara z mladiči obel gnezdi, je tako ljubka slika, da jo težko pozabiš.

Vodna gladina, v ozadju stena trsa, oblači po nebu; ogleddavaje se v vodi, počasi plovejo. Sonce se igra z valovi, tam pa, kjer je lokvanj odevetel, kjer posedajo po velikih listih žabe in kjer zori semenje vodnega rastlinja, kjer je polno žužkov, kjer so komarji napolnili stoječo vodo s svojo zalego, je ljubka družinica s črni mi otročki. Starejši bratec iščejo mlajšim, šibkejšim, hrane, oče in mati pazita na vse. Pomisli, koliko koristi ena sama družinica, ki uniči na dan brezštevila ličink nadležnih in nevarnih komarjev! Ne samo korist, okras naših voda, ljubkost teh ptic te mora ganiti, da postaneš veren opazovalec narave, da živš z njo.

Biče in ločje se je umaknilo reki. Na bregovih je rastla sveža zelena trava, vrbe so se pokojno sklanjale nad mirno vodo. Daleč naokoli ni bilo nobene ptice, vse je bilo mirno, tiho. Sredi reke se je pokazala iz vode temna točka; kmalu si prepoznal — ponirka. Kot čep je plaval, ptič iz plute... Nižje ni motilo, pomikaval je z glavo in ljubko plaval. Čisto blizu k bregu je prišel, videl si mu srebrnosojne prsi, pa rjav-

kasti hrbet. Glava mu je bila okrogla, oko majhno, živo: — kljun trioglat šiljast. Telo majhno, s perjem vred ga je bilo za pičlo pest. Ustvarjen je za življenje na vodi, ona je njegova zaveznica in hraniteljica. Voda hrani polno majhnih rib, in ribic, žab in žabice, vodnih žužkov in druge drobnjadi, s katero se hrani ponirek. Lovi jih, vedno potapljač se, urno veslajoč s svojimi krpastimi nožnimi vseli in zamahovaje s kratkimi krili gre kot pišica urno po vodah.

V sončnih urah se igrajo po površju, če jih kaj vznemiri, se urno potope; prej še mirno plava pa brz utakne glavo v vodo, se prekopiene in poze v zavetje voda. Prišel bo na površje, samo kljun bo pomolil iz vode, da dobi spet svežega zraka, morda bo pogledal z vs oglavo, med bilkami in listi je sploh ne boš opazil, on te bo

pa mirno gledal, pa smuknil v ugodnem trenutku spet pod vodo.

Na pomlad, ko so mladi ponirki, ko mladi paglavci prvič zamigajo s svojimi repkom, tedaj so gladine ljubkosti polne. Starka je prišla z mladički, komaj so znali plavati, k bregu. Tam je hodila in brzgala po blatu, mladi so pa pobirali črvičke in ličinke, katere so plavale na vrh.

Ko so se najedli, so se šli sončit na mamičen hrbet. Niso mogli splezati na "visoki" hrbet starkin, pa je zaplavala podnje in jih enostavno dvignila na hrbet. Ko se je navlečala, je splavala, se potopila in drobna deca je spet plavala. Kmalu so se navadili potaplja nja in vseh vodnih umetnosti, igrali se s soncem in vodo, če jih je pa kaj vznemirilo, so plavno pogledali pa — smuk v vodo.

DOLG UMOR, KRATKA KAZEN

Lastnik ljudske kuhinje je rabil denar, pa je sedaj lastnik pogrebnege zavoda, da njegovi posli ne gredo. Lastnik pogrebnege zavoda se je ozrl okrog in pokazal na izčrpane pijanca, češ, da bi ga bilo dobro zavarovati. Zavarovala sta ga za življenje, potem sta pa sklenila pomagati mu na oni svet. To je bilo v Ameriki. Najprej sta mu dala zastrupljenega žganja, toda pijaneu je teknilo in zahteval ga je še. Nato sta postavila preden krožnik zastrupljenih sardin, med katere sta pomešala nekaj koškov pločevine. Toda tudi to je pijaneu dobro teknilo. Potem sta mu dala velik kozarec špirta, da se je onesvestil. Odnesla sta ga na vrt, ga slekla do nagega in polila z mrzlo vodo.

Drugo jutro je pa prišel v jedilnico in prosil, naj mu daste še one krepke pijače, češ, da ga zebe. Ponoci je bilo namreč zelo mrzlo. Dvakrat sta ga opijanila in pustila na cesti, da ga je povozil avto, toda vse je bilo zaman. Ko ni nobena stvar pomagala, sta ga odved-

la v stanovanje, lastnika in mu dala v usta cevko plinovoda. To pot je pomagalo in lastnik pogrebnege zavoda je brz poklical zdravnika, ki je podpisal mrliški list in ugotovil, da je mož podlegel pljučnici. Zavarovalnici se je pa zdela stvar zelo sumljiva, dala je odkopati truplo in obdukcija je pokazala, da je umrl pijaneu nasilne smrti. Tako so prišli štirje zločinci v zapor.

Moški, ki so ga spravili na oni svet, je bil nekoč inženir, pa se je vdal pijači, kar ga je uničilo. V Sing Singu so bili njegovi morilec usmrčeni na električnem stolu. Trideset mož je prisostvovalo usmrstitvi. Na stopnicah so čakali sodniki na trupla usmrčencev. Priče so skrbno preiskali in šele potem so smele stopiti v celico, kjer stoji električni stol. To je majhna sobica, na desni strani stoji pet klopi, v sredini pa električni stol na debeli gumijasti preprogi. Na eni strani stola je operacijska miza.

Prvi je vstopil lastnik pogrebnege zavoda. Bil je bled,

molče in topo je zrl nekam v daljavo. Ko je sedel na električni stol, je poljubil križ in že je vstopil v sobico krvnik ter pritrdil elektrode na obsojenčovo čelo, roko in nogo. Potem je zopet odšel, kajti stikala za električni tok 2000 voltov so v drugi sobi. Tok je bil vključen in čez tri minute je bil obsojenec mrtev. Njegovo truplo so položili na operacijsko mizo in odpeljali v operacijsko dvorano. Potem so privlekli lastnika javne kuhinje in mučna procedura se je ponovila. Krvnik Elliot je pa pomagal pred usmrčitvijo vse kovinaste elektrode v vodo, da bi bil kontakt popoln. Obsojenec se je slabo smehljaj do trenutka, ko je bil vključen tok. Zopet tri minute in nastopila je smrt. Zadnja dva obsojenca sta bila mrtva po dveh minutah. Potem je višji paznik pozval priče, naj odidejo. Zavarovalnica je znašala nekaj nad 1000 dolarjev. Deset poskusov je bilo storjenih, predno so spravili ubogega pijanca na oni svet. Država je pa rabila samo malo elektrike in četrt ure, da je morilec kaznovala.

NA NOVI GVINEJI UMORJE-NI MISIJONARJI

Kratko je bilo že poročano, da je v začetku letošnjega leta na vzhodnem delu Nove Gvineje bil s puščico zavrato umorjen misijonar p. Morschheuser iz družbe "Božje besede". Ustrelil ga je iz zasede poganski domačin. Sedaj pa poročajo iz Salamave, da so poganski domačini s puščicami napadli misijon Muntlagen in so pri tej priliki ustrelili tudi misijonkega brata Evgena in dva katoliška domačina. Tudi p. Morschheuser je deloval na isti misijonski postaji. Okrajni komisar se je z letalom napotil v te kraje, kjer so pogani povzročili nemire proti katoliškim misijonarjem. Umorjeni pater Morschheuser je bil po rodu Nemec iz Muenstra.

Vzhodna Gvineja je še malo znano misijonsko ozemlje. Tu deluje sedaj 51 katoliških pater, bratov in sestra iz družbe Božje besede. 51 misijonarjev je nemške narodnosti. Poleg njih pa deluje na tem nevarnem ozemlju še 15 misijonarjev iz Holandije, sedem iz Avstrije, sedem iz Amerike, sedem Poljakov in dva Čeha. Katoličanov je na Novi Gvineji 13.318. Nekatoliških kristjanov je blizu 30.000, medtem ko 150.000 poganov še ni dosegla beseda krščanskega evangelija. Najbolj ovira razširjanje krščanske vere visoko gorovje, ki je skoraj neprehodno. To gorovje se imenuje po slovečem nemškem kanderju Bismarcku. V tem gorovju so pred kratkim odkrili zlate žile.

Tamkajšnji misijonarji upajo, da se jim bo posrečilo iz Evrope dobiti letalo, s katerim bi mogli premagati velike gorske višine in se približati poganskim plemenom onstran gorovja. Misijonarji so domačine označevali vedno za dobre in mirne ljudi. Zato tembolj presenetila vest o teh žalostnih dogodkih, katerih žrtev so postali katoliški misijonarji in katoliški verniki.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

266

Tako je minila noč, naslednji dan in še ena noč. Šele z jutranjo zarjo drugega dne so prišli do prvih znanilcev cilja svoje poti.

Ustavili so se ob vznožju samotnega griča v preriji in zagledali v daljavi pred seboj gorske grebene.

Četa se je tu ustavila. In vsi so bili zadovoljni, čeprav jih je bila dolga pot izčrpala. Nobenega ugovora ni bilo, ko je dejal vitez de Vaudrey:

— Tu ne ostanemo dolgo; čez pol ure ukrenemo znova na pot. Čim prej prispemo do pogorja, tem bolje bo. Tam nam ne bo več pretila neprestana nevarnost, kakor tu v preriji, koder se plazi Indijaneec liki kača in te lahko napade v hipu, ko misliš, da si najbolj varen.

— Pojdimo takoj naprej! — je vzkliknil Gašper.

In na ta klic so se postavili skoraj vsi v vrste, kot da izpolnjujejo dano povelje.

Toda Roger jih je zadržal.

— Srečen sem, da se niti največje nevarnosti ne bojite. Toda moji in vztrajnost človeškega telesa imata tudi svojo mejo. Privoščite si torej najnujnejši počitek.

Poleg tega so morali končno najti studenec, pa tudi hrane jim je že začelo primanjkovati.

Ze prejšnji dan jih je mučila žeja, in Gašper je sklenil naprositi viteza, da bi smel hiteti naprej h goram, kjer bi našel pitno vodo.

Vitez mu je dovolil in mu dodelil še šest mož. Naročil mu je, naj hiti naprej in poišče studenec tako, da bi se lahko žejni vojaki takoj napili.

Gašper je nemudoma krenil na pot.

Čez nekaj časa je velel Roger vojakom pospešiti korake, da bi preveč ne zaostali za Gošperjevo četico.

In tako so se čez nekaj ur končno približali prvim stenam gorskega grebena. In čeprav so bili že vsi izčrpani, jih je vendar pogled na prvi cilj poti tako vzpodbudil, da so se bolj pospešili korake, da bi čim prej prispeli do vznožja pogorja, kjer jih je čakal nov počitek.

Ko so se pa že tako približali pogorju, da so razločno videli strme pečine, so se začeli vojaki ustavljati in upirati poglede v skalovje.

Kmalu so spoznali, kaj je obrnil nase njihovo pozornost.

Ta čas je Roger zapovedal "stoj!" in tudi sam je uprl pogled v skalovje.

Da, na visoki skali se je videla v solnčnih žarkih moška postava.

— To je Gašper! — so zaklicali vojaki.

Toda Roger jim je zapovedal molčati.

— Če bi bil to Gašper, bi ne stal sam na skali. Kam naj bi izginili vojaki, ki so ga spremljali?

Vojaki so pritrdili svojemu poveljniku.

— To bo morda Indijaneec, — je menil star vojak. — Dobre oči imam in zdi se mi, da stoji na skali divjak.

— Naprej! — je zapovedal Roger.

In četa je krenila naprej. Vitez je neprestano napeto opazoval skrivnostno postavo.

Slednjič so prispeli tako blizu, da so že lahko razlikovali nekatere podrobnosti.

In zopet se je oglašil stari vojak, rekoč:

— Zagotavljam vas, gospod poveljnik, da je to Indijaneec. Zgornji del telesa ima ovit s kožuvinom. Vidite?... In pa, njegove roke so gole.

Tisti hip je dvignil zagonetni mož karabinko, pomeril v skalo in ustrelil.

— Oho, puško ima! — so vzkliknili vojaki.

Toda še predno je mogel Roger odgovoriti na ta klic, se je dvignil iznad skale oblaček dima in zadonel je strel.

Vojaki niso mogli razumeti, kaj se godi, toda še predno so si pomagali od groze, je zagonetni mož znova pomeril in ustrelil. In to se je ponovilo še štirikrat.

Slednjič so si vojaki opomogli od presenečenja in vitez je zaklical glasno:

— Naprej!

In vojaki so jo ubrali za poveljnikom.

— — —

Da nam postane jasno to, kar se godilo, se moramo vrniti h Gašperju in njegovim tovarišem, ki so bili ob vznožju pogorja takoj na leteli na gorski potok.

Hiteli so k njemu. Toda priti do vode ni bilo tako lahko. Na dveh straneh je bil svet močvirnat.

Noge so se jim udirale v mehka tla, telesa so se jim pa zapletala v gosto mrežo traja. Naj-

večje presenečenje jih je pa še čakalo. Ko so se vsi izmučeni baš ustavili sredi močvirja in se jeli posvetovati, kako bi najhitreje prišli naprej, so se naenkrat začela premikati stebila traja okrog njih in močvirje je oživilo.

Iz traja so se prikazali rdeči obrazi Indijanecev, ki so s tomahawki v rokah navalili na vojake.

Edini med vojaki, namreč Gašper, ki bi bil ohranil mirno kri, je bil tisti hip daleč pred njimi. Vendar je pa zaslišal prestrašene krike svojih tovarišev in obrnil se je. Takoj je spoznal, kaj se godi, in že je hitel na pomoč napadenim.

Ves upehan je prihitel na bojišče. Šest Indijancev se je borilo z njegovimi vojaki, ki so se zelo slabo branili, ker niso bili vajeni tega načina boja, poleg tega so se jim pa udirale noge v močvirju, kjer so se Indijanci nemoteno gibali.

— Držite se, fantje!... Le pogum!... je klical Gašper, — z bajoneti na te divjake!

Ta čas je bil dosegel najbližjega Indijancea. In ne da bi dolgo razmišljal, je obrnil svojo karabinko, da bi s kopitom razbil Indijancu glavo. Toda pozabil je bil na Indijanečovo spretnost. Indijaneec je naglo odskočil, potem je pa planil na svojega nasprotnika. In njegove železne roke so stisnile Francozovo grlo tako, da je Gašper izgubil sapo in izpustil karabinko.

Nekaj časa si je prizadeval zgrabit Indijaneč pas, toda moči so ga bile že zapustile. — Čutil je, da se bo zdaj zdaj onesvestil.

Kar je počil strel in Gašperjev nasprotnik se je zgrudil s prestreljeno glavo.

Parizan si je hitro opomogel. Toda čakal ga je žalosten pogled. Njegovi tovariši niso mogli vzdržati sovražiškovega napada. A bežati v močvirju ni bilo mogoče.

— Pogum, fantje! Na bajonete nasadite te lopove! Glejte, zopet je eden padel!

In Parizan je znaglasno vzkliknil, videč, kako je padel drugi Indijaneec vznak s prestreljenimi prsi. A kmalu je zadonel tretji strel in tretji Indijaneec se je zgrudil.

Gašper je ostrmel od groze. — Kdo pa strelja? — je vzkliknil. Toda njegovi tovariši so bili prav tako prestrašeni kakor on. Ta čas je pa že počil četrti strel in še en Indijaneec se je zgrudil. Končno je zahteval tudi peti strel svojo žrtev.

Po tem strelu je Gašper opazil oblaček dima nad struimi pečinami.

Torej je bil njihov varuh v najbolj kritičnem trenutku zagonetni mož, stoječ liki neznano božanstvo visoko na skali in pošiljajoč sigurno smrt s svojo karabinko. Kdo je bil to? In kako je prišel sem, da bi jim rešil življenje?

Ta čas je ustrelil neznanec še enkrat in krogla iz njegove karabinke je zadela še zadnjega Indijancea, ki je bil ves prestrašen že davno opustil misel na napad in bežal po močvirju, kar so ga nesle noge.

Po zadnjem strelu je pa neznanec z gamzovo spretnostjo izginil presenečenim vojakom izpred oči.

— Halo, prijatelj!... halo... čujte... halo! — je klical za njim Parizan, toda zaman. Samo odmev mu je odgovarjal.

Moral se je vrniti k tovarišem, ne da bi bil kaj opravil. Poleg tega se mu je pa zdelo, da mora nemudoma nazaj k svoji četi. In ker je tudi Roger hitel tja, kjer je šest krogel po vrsti pokosilo šest Indijancev, sta se obe četi kmalu zopet sestali.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

20

— Odkod pa ima?
— Eggebauer mu je posodil.
— To je pa dober človek! — joka Zefa in sklence roke. Tako goreče menda zanj še nikdo ni molil, kvečjemu sam.

Gitli dahne poljub na vroče čelo spečega otroka ter se splazi v svojo izbo. Ko že leži v blazinah, joka in zdihuje eno za drugim. Poleg tega moli očenaš in za nameček še enega. To je ljubi Bog danes zaslužil, ker je ustvaril ta dva dobra človeka, Eggebauerja in Hajmota. In izmed obeh je bil Hajmo gotovo boljši; da ni prišel do tega, da bi mogel pomagati, to ni njegova krivda. Toda tudi Eggebauerju ni hotela odreči njegove zasluge. Toda Hajmo! Bratu ne bi bil denarja samo posodil, ne, podaril bi ga! Ali pa ga tudi ima?

Gitli se smeje, ko v svojih mislih pride do tega konca. Veselo se stegne, skrči roke pod vratom ter tiho poje pesem o sneženki.

Kakšna cvetlica je bila to? Tako premišluje in tako sanja dolgo v noč z odprtimi očmi.

In zunaj v kuhinji sedi Wolfrat pri nanovo prižganem ognju ter iz češnjevega lesa reže nov lok.

Pretekli časi se mu zbuje pri tem delu: to ni bil prvi lok, ki je prišel iz njegovih rok. Podobe in pustolovstva njegove mladosti in njegovih vojaških let hodijo pred njegovimi očmi. Enkrat dvigne glavo in počasi pogleda proti steni, za katero se je nahajala Gitlina izba. In tedaj izpreleti njegove trde ustnice čudno izgubljen nasmeh.

Poleg ognjišča vidi ležati perje; z njim okraši pšico. S tem perjem se je igrala Mimi, predno je zaspala.

8.

Dva dni je že Hajmo domoval v "Rdečini". Pozno zvečer je na Veliki četrtki prišel do svoje lovske kočice. Walti, katerega je srečal blizu križa na vrhu, je smatral lovca za divjega lovca ter ni pokazal majhne volje, da bi nanj nameril lok. Nato sta se seveda smeje spoznala. Tekom celega pota domov je imel fant dovolj pripovedovati; zanj je bil vsak korak velika zanimivost.

Ko prideta do kočice, najdeta fratra Severina smrččega na postelji. Zbudita ga in frater misli, da je treba iti jest.

— Ojej! — pravi smeje, ko si zmenca oči. Toda iz smeha takoj preide zopet v veliko razburjenost. Po njegovem mnenju bi moral Hajmo toliko misliti, da bi prinesel iz samostana poln vrč "božje milosti", in steklenico "najvišje nebeske milosti". Hajmo izprevidi, da je bil njegov greh velik, ne sicer pred Bogom, temveč pred njegovim "hlapecem". Sedaj pa je moral frater Severin po mastnih žgancih ki jih je imel za večerjo, iti spat s kozarcem vode. Brr! Vode ni maral niti v čevlji, še manj pa v želodcu.

Toda "vnebovpijoča nesreča" mu ni pokvarila spanca. Zopet smrči kot prej.

Hajmo in Walti so zopet na ognjišču poiščeta svoje ležišče in med njima žareče oglje. Zunaj pa votlo šumenje pomladnega vetra.

— Walti! — vpraša Hajmo po dolgem molčanju s pridržanim glasom. — Ali že spiš?

Fant se dvigne.

— Walti, nekaj bi ti rad podaril, predno greš od tukaj. Kaj hočeš imeti?

— Pero s tvoje kape, — pravi fant.

— Ga boš dobil; samo vzemi ga jutri zjutraj! Moraš pa mi napraviti uslugo.

— Kaj pa?

— Ali veš, kje živi Gitli?

— Mlinarjevo dekle?

— Ne, solarjeva sestra.

— O, ta! Da! Zakaj?

— Jutri pojdi k njej in jo vprašaj, zakaj je v oskrbnikovi pisarni jokala.

— Kaj naj vprašam? — ponovi Walti, kateremu se je stvar zdela zelo malo čudna.

— Vprašaj jo, zakaj je jokala, danes, ko je bila pri gospodu Šlutmanu v pisarni. Povej ji, da hočem vedeti. In ko na velikonočno nedeljo zopet pridem dol, mi boš povedal! Razumeš?

— Dobro! — prikima Walti. — Toda si morem že misliti, zakaj je jokala. Oskrbnik je bil najbrže zopet ves strupen in jo je prijel za ušesa. To rad napravi, to vem. — Zdehaje položi svojo modro glavo na blazino iz zavite odeje. Po kratkem času pa se zopet dvigne.

— Hajmo!

— Kaj?

— Sedaj vem, katera je prava Gitli.

— Tako? — se smeje Hajmo.

— Gotovo! — In smeje leže fant zopet na uho.

Kmalu nato oba zaspiata.

Naslednje jutro, še predno se je daniilo, zapusti Hajmo kočico, da gre na svojo lovsko stražo. S svojima gostoma bi bil rad rekel kako besedo v slovo, toda oba sta smrčala dvojno glasno in tako ganljivo, da bi se njunega zdravega spanja tudi kamen usmilil. Hajmo sname orlovo pero s kape ter ga zatakne na Waltijev klobuk. Nato odide.

Ko se proti večeru vrne v kočico, sta oba samostanska ptica že davno odletela. Hajmo niti ne napravi ognja; tako truden je bil. Obe noči, ki jih je prebil na kamnu ognjišča, je čutil v vseh svojih kosteh. In danes se je trudil kot še nikoli. Nobenega prostora v revirju, katerega je bilo treba nadzorovati, ni izpustil. Pregledal je vsako stezo in vsak še snežen prostor. Ni hotel še enkrat tako stati kot včeraj v oskrbnikovi pisarni. Gospod Šlutman je tako ljubeznivo skakal z njim, kot mačka z miško; samo manjkalo je še, da ga ni požrl.

ZIVLJENJE V BIČJU

Na sliki vidite majorja Jamesa Doolittle in njegovo ženo, ki sta dosegla nov rekord v tanskontinentalnem poletu. Razdaljo med Los Angeles v Californijo in Newarkom v New Jersey sta preletela v enajstih urah in 59 minutah.

Pa tudi gospod Henrik je napravil resen obraz zaradi dveh kozorogov. Toda ni bil krivičen in je poslušal Hajmovo opravičbo navzlic gospodu Šlutmanu, ki je pošteno udrihal po mizi. Slednjič pa je gospod Henrik Hajmota odpustil s prijazno besedo!

— In če ti dela veselje, — je rekel gospod Henrik, — potem moreš po jutranji straži za praznik priti doli na velikonočni ples!

(Dalje prihodnjč.)

SNEG NI VEDNO BEL

Včasih pravijo kaki stvari, ki je posebno lepo bela, da je bela ko sneg. Znanstveniki pa trde, da je to zmotno, ker sneg ni bel, pač pa je brez barve.

Znanstveniki so z mikroskopom preiskovali posamezne snežinke. Šele z najnovejšimi aparati se jim je posrečilo, da so posneli dobre fotografije naglo se topeče snežinke. Mikroskopi so ugotovili, da je krasni kristal snežinke prav za prav tako voden, kakor voda ali led in da zato sploh nima barve. Če pa se milijoni takih kristalov združijo, se zdi, da so vsi skupaj beli. Toda to se le tako zdi. Čim bolj so kristali stisnjeni drug k drugemu, tem gostejša je njihova površina in tem bolj se od njih odbija luč ter nas slepi s svojo — belino. Mi pa mislimo, da je bel — sneg.

Ko je leta 1760 sloveči Horac Benedikt de Sausure, ki je med prvimi priplezal na Mont-blanc, na naravoslovsko-znanstvenem potovanju obiskal savojško visoko gorovje, je tam našel rdečo snežišča. Učenjak je osupnel, misleč, da se mu blede. Kmalu pa se je prepričal, da so rdeči sneg videli tudi drugi. Z Urala, s Karpatov in Pinerej so prihajala poročila, da je tam sneg rdeč. To je bilo pred kakimi 200 leti in poznejša doba tem poročilom ni več verjela.

Moderna znanost pa je ugotovila, da ta poročila niso legenda in da sneg ni bil krvav, kakor so takrat trdili. Pač pa je znanost ugotovila, da postane sneg rdeč, če se dobro zmeša z množico malih algic, ki o njih znanost niti dobro ne ve, ali so živalice ali rastline. Te male stvari so živoročne barve. Silno hitro začno rasti, kakor hitro se sneg nad njimi začne tajiti. Rdeče trose te al-

ge veter raztrese v neizmer- nih množinah na vse strani, kakor cvetni prašek rastlin. Ti trosi potem popadajo bogve- kje na sneg in mu dajo videz rdeče barve.

Tak-le rdeč sneg pa je vse- kakor le izjema! Še bolj čuden pa je črn sneg.

Na Saksonskem so leta 1811 vse ljudi strašno razburile go- vorice, da je tam in tam zapad- el črn sneg. Ljudje so začeli govoriti o kugi, lakoti in voj- ni. Ker je Evropa takrat bila takorekoč v sredi Napoleonov- vih vojn, je bilo prerokovanje urednično. Tega seveda ni bil kriv črn sneg, ki je kmalu skopnel in se spremenil v črno snežnico ter z njo izginil v zem- ljo.

Ze leta 1856 in zopet leta 1892 so doživeli črn sneg v Ita- liji. Znanstveniki so ga sedaj dobro preiskali in ugotovili, da je tudi ta sneg prav tako brez barve kakor vsak drugi. Pač pa so v črnem snegu našli milijone malih, temnodlakastih hroščevih ličink. Te ličinke ni- so ležale le po vrhu snega, am- pak je bil sneg z njimi kar pre- kvašen. Kar so sploščali imeli za nesrečo, se je pozneje izka- zalo za srečo. Hrošči, ki so se zlegli iz ličink, so pozneje uni- čili cele legije listnih uši, teh velikih rastlinskih škodljiv- cev.

Okrog leta 1900 je zapadel črn sneg v glavnem mestu Nor- veške, v Kristijaniji, ki se dan- es imenuje Oslo. Ko so pre- iskali tisti sneg, so ugotovili, da v njim ni koristnih hroščev, pač pa polno pepelnega prahu čudne barve. Bog ve, kje daleč je bruhal ognjenik. Veter je pepelni prah raznesel po sve- tu in tako so na Norveškem dobili črn sneg.

POZABLJIV ANGLIKANSKI PRIDIGAR

Sloveči anglikanski pridigar Horne bi bil nekega dne moral pridigovati v cerkvi sv. Jane- za v Londonu. V svoji raztre- senosti pa je mesto v cerkev sv. Janeza šel v cerkev sv. Pavla. Stopil je v zakristijo, ne da bi bil opazil svojo zmoto. Tudi potem, ko je v zakri- stiji videl drugega pridigarja, se ni spomnil, da se je zmotil. K sreči pa sta se oba pridig- arja, ki se sicer nista pozna- la, začela pogovarjati. Pridi- gar je dejal: "Danes pa ne bom imel dosti poslušalcev." — "Zakaj ne?" je vprašal Horn. Pridigar: "Ker pol Londona vre v cerkev sv. Ja- neza poslušat slovečega Hor- na." — "A, tako?" je mirno

odgovoril Horn, če je tako, poj- dem pa še jaz, ker bi ga tudi rad slišal." Sedaj šele se je za- vedel svoje zmote in je naglo odšel, da ne bi zamudil.

SMUČAR DIRKA Z BELO SMRTJO

Iz Celovca poročajo o zani- mivi smuški drami, ki se je zgodila 15. januarja pri smu- čanju na Plešici. Dva mlada celovška smučarja sta šla na Plešico. Spotoma se jima je pridružilo še 14 drugih smu- čarjev. Ko so se po strmem po- bočju vračali v dolino, sta oba Celovčana vozila prva. Pri tem se je zgodilo, da je tisti, ki je bil drugi, sprožil snežni plaz, kateri je naglo začel drveti v dolino — tik za prvim smučar- jem. Ta je takoj opazil smrtno nevarnost in je drvel pred be- lo smrtjo za žive in mrtve. To- da bela smrt je bila vedno bli- že ter ga je že skoro dohitela, ko se je smrtna dirka v dolini končala.

Drugi smučarji so z roba vsi v največji grozi gledali to strašno dirko med človekom in plazom. Plaz je vedno bolj do- hiteval smučarja, ki si je po- magal z rokama tako, da je ma- hal kakor bi plaval. Končno so iz snežene gmote videli le še njegove visoko dvignjene roke. Ker se je v tem plaz u- stavil, so smučarji vedeli, kje naj ga iščejo.

Petnajst tovarišev je takoj šlo na delo, da ga izkopljejo. Po nekaj urah so ga res rešili iz snega in leda — živega. Bil pa je zelo slab ter so ga mo- rali podpirati, da je prišel do Celovske kočice. Tu so mu brž dali gorkih okrepčil, da si je opomogel in se začel celo šaliti. Naenkrat pa se je nezavesten zgrudil na tla. Reževo je plaz prizadjal tako resne notranje poškodbe, da so ga morali od- peljati v celovško bolnišnico.

9. februarja:	Bremen v Bremen
13. februarja:	Conte di Savoia v Genoa
14. februarja:	Washington v Havre
15. februarja:	Berengaria v Cherbourg
21. februarja:	Saturnia v Trst
22. februarja:	Europa v Bremen
23. februarja:	Olympic v Cherbourg
27. februarja:	Manhattan v Havre
1. marca:	Rex v Genoa
2. marca:	Majestic v Cehbourg
6. marca:	Le de France v Havre
8. marca:	Albert Ballin v Hamburg
13. marca:	President Harding v Havre
15. marca:	Berengaria v Cherbourg
16. marca:	Bremen v Bremen
20. marca:	Westerland v Havre
22. marca:	Paris v Havre
23. marca:	Roma v Genoa
27. marca:	Deutschland v Hamburg
30. marca:	Washington v Havre
1. aprila:	Olympic v Cherbourg
2. aprila:	Champlain v Havre
3. aprila:	Conte di Savoia v Genoa
7. aprila:	Hamburg v Hamburg
8. aprila:	Vednam v Boulogne
9. aprila:	Pres. Roosevelt v Havre
10. aprila:	Pennland v Havre
11. aprila:	Majestic v Cherbourg
12. aprila:	Le de France v Havre
13. aprila:	New York v Hamburg
14. aprila:	Saturnia v Trst
15. aprila:	Manhattan v Havre
16. aprila:	Berengaria v Cherbourg
17. aprila:	Bremen v Bremen
18. aprila:	Paris v Havre
19. aprila:	Stuttgart v Hamburg
20. aprila:	Rex v Genoa

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja". "Ob Vardarju": kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami
Vsebina: Jezero smrti; Moj romani ob Nilu; Kako sem v Mekko romel; Pri Šamarih; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEJ SIRODISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami
Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropi; Družba En Nasr
Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina: Kovač Šimen; Zaročja z zaprekami; V golob- njaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani
Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

ŽUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Kon- čno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina: Privikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nso-či, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanči in Apači; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Win- netova oporoka
Cena3.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina: Izseljenec; Yuma šetar; Na sledu; Nevar- nosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči
Cena3.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIK LISTOV, RE- ZERVACIJO KABIN, IN POJAVNILA ZA PO- TCVANJE

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES